

तस्य घटोत्कचस्य आसक्तमन्योऽन्यसंस्कृतं यथास्यात्तथाशरानस्यतः आशक्तमिति पाठे यावच्छक्ति आर्षोच्चप्रत्ययः समासांतः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥
प्राणयोर्दीव्यतो राजन्कर्णराक्षसयोर्मध्ये ॥ तस्य संदधतस्तीक्ष्णाच्छरांश्चासक्तमस्यतः ॥ ३२ ॥ धनुर्घोषिण विप्रस्ताः स्वपरे च तदाभवन् ॥ घटोत्कचं यदा क
र्णो विशेषयति नो नृप ॥ ३३ ॥ ततः प्रादुष्करो दिव्यमखमखविदां वरः ॥ कर्णेन संधितं दृष्ट्वा दिव्यमखं घटोत्कचः ॥ ३४ ॥ प्रादुश्चक्रे महामायां राक्षसीं पांडुनंदनः ॥
शूलमुद्गरधारिण्या शैलपादपहस्तया ॥ ३५ ॥ रक्षसां घोररूपाणां महत्यासेन यावतः ॥ तमुद्यतमहाचापं दृष्ट्वा ते व्यथिता नृपाः ॥ ३६ ॥ भूतान्तकमिवायां तं काल
दंडो ग्रथारिणं ॥ घटोत्कचप्रयुक्तेन सिंहनादेन भीषिताः ॥ ३७ ॥ प्रसुप्तबुर्गजामूत्रं विव्यधुश्च नराभृशं ॥ ततोऽश्मवष्टिरत्युग्रामहत्यासीत्समंततः ॥ ३८ ॥ अर्धरा
त्रेधिकबलैर्विमुक्तारक्षसांबलैः ॥ आयसानिचचक्राणि भुशुब्जः शक्तितामराः ॥ ३९ ॥ पतंत्यविरलाः शूलाः शतद्वयः पट्टिशस्तथा ॥ तदुग्रमतिरौद्रं च दृष्ट्वा यु
द्धं नराधिप ॥ ४० ॥ पुत्राश्च तव योधाश्च व्यथिता विप्रदुर्दुवुः ॥ तत्रैकोऽखबलश्लाघी कर्णो मानो न विव्यथे ॥ ४१ ॥ व्यधमच्च शरैर्मयांतां घटोत्कचनिर्मितां ॥ मा
यायां तु प्रहीणायाममर्षाच्च घटोत्कचः ॥ ४२ ॥ विससर्ज शरान् घोरान् सूतपुत्रं त आविशन् ॥ ततस्तेरुधिराभ्यक्ता भित्वा कर्णं महाहवे ॥ ४३ ॥ विविशुर्धरणी
बाणाः संक्रुद्धा इव पन्नगाः ॥ सूतपुत्रस्तु संक्रुद्धो लघुहस्तः प्रतापवान् ॥ ४४ ॥ घटोत्कचमतिक्रम्य विभेददशभिः शरैः ॥ घटोत्कचो विनिर्भिन्नः सूतपुत्रेण मर्म
सु ॥ ४५ ॥ चक्रं दिव्यं सहस्रारमगृह्णाद्व्यथितो भृशं ॥ क्षुरांतं बालसूर्याभं मणिरत्नविभूषितं ॥ ४६ ॥ चिक्षेपाधिरथेः क्रुद्धो भैमसे निर्जिघांसया ॥ प्रविद्धमतिवे
गेन विक्षिप्तं कर्णसायकैः ॥ ४७ ॥ अभाग्यस्येव संकल्पस्तन्मोघमपतद्भुवि ॥ घटोत्कचस्तु संक्रुद्धो दृष्ट्वा चक्रं निपातितं ॥ ४८ ॥ कर्णं प्राच्छादयद्वाणैः स्वभानुरि
व भास्करं ॥ सूतपुत्रस्त्वसंभ्रांतो रुरोपेन्द्रं विक्रमः ॥ ४९ ॥ घटोत्कच रथं तूर्णं छादयामास पत्रिभिः ॥ घटोत्कचेन क्रुद्धेन गदाहेमांगदातदा ॥ ५० ॥ क्षिप्ताभ्याम्य
शरैः सापिकर्णेनाभ्याहतापतत् ॥ ततोऽतिरक्षमुत्पत्य कालमेघ इवोन्नदन् ॥ ५१ ॥ प्रववर्ष महकायो द्रुमवर्षेन भस्तलात् ॥ ततो माया विनं कर्णो भैमसेन सुतं दि
वि ॥ ५२ ॥ मार्गणैरभिविव्याध घनं सूर्य इवांशुभिः ॥ तस्य सर्वाह्वान् ह्वांसं छिद्य शतधारथं ॥ ५३ ॥ अभ्यवर्षच्छरैः कर्णः पर्जन्य इव वष्टिमान् ॥ न चास्यासी
दनिर्भिन्नं गात्रे द्यंगुलमंतरं ॥ ५४ ॥ सोऽहस्यतमुर्दूतेन श्वाविच्छलितो यथा ॥ न हयान्न रथं तस्य न ध्वजं न घटोत्कचं ॥ ५५ ॥

॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥